

Borås Spinneri Del 1 (2)

Borås Spinneri AB grundades 1885 av grosshandlare J A Andersson som ylle- och vigognespinneri. År 1892 brann företagens stora fabriksbyggnad och förstördes till stora delar. Den återuppbyggdes dock redan året efter under ledning av arkitekt Lars Kellman. Maskinparken omfattade år 1903 inte mindre än 10.000 spindlar och 128 personer var anställda. Spinneriet, som drevs med ångmaskin, hade även eget garnfärgeri. Från och med år 1914 ingick Borås Spinneri AB som dotterbolag till AB Sveriges Förenade Trikåfabriker. Företaget införlivades helt i moderbolaget år 1918 och byggnaderna gick därefter under namnet Avdelning BS. Spinneriet var tjänstespinneri inom Eiserkoncernen fram till 1974 då det lades ned. Boråsmässan/EKO-center flyttade in i lokalerna under 1975 och fanns sedan där fram till 1991.

Denna bild fotograferade jag år 2015 och det är bara gaveln och just sidan vid stadsmotorvägen var svårt att komma till att fotografera.

Byggnaden har ursprungligen fungerat som spinneri. Den uppfördes i gult tegel i 3½ våning år 1885 efter ritningar av en tysk arkitekt, vem är okänt. Byggnaden brann år 1892 och förstördes till stora delar. 1893 återuppbyggdes dock fabriken till ett utseende som var närmast identiskt med den ursprungliga byggnaden. Dagens byggnad har sannolikt båda gavlarna samt stora delar av bottenvåningen bevarade från 1885 års byggnad. Byggnaden utökades troligtvis i samband med återuppförandet med en större byggnadsdel längs den södra långsidan mot dåvarande Spårgatan. Exakt när detta gjordes är oklart. Det ursprungliga sadeltaket var täckt med asfaltpapp.

Byggnaden har under en period haft plåttak men har idag en papptäckning som överensstämmer med den ursprungliga. Byggnaden användes ursprungligen på följande sätt: I bottenvåningen fanns kardmaskiner medan andra och tredje våningen innehöll spinnermaskiner. Vindsvåningen användes som lager.

Det höga sprinklertornet, som idag profilerar byggnaden, uppfördes år 1916 efter ritningar av Borås arkitekten Herman Göransson. Tornet byggdes som en förlängning av det ursprungliga trapphuset vars tidigare takfot tydligt kan avläsas i tornets fasad. År 1960 utökades byggnaden med en mindre byggnadsdel i gult tegel, som bland annat innehöll tullkammare. Denna nya del harmonierar med den ursprungliga byggnaden men har ändå ett formspråk som tydligt markerar att det är ett senare tillägg. Utbyggnadsetappen vittnar om att arkitekten respekterat den befintliga byggnaden men samtidigt varit mån om att ge tillägget sin tids prägel vilket ur byggnadsantikvarisk synvinkel är positivt.